

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia X. Ad Divvm Leopoldvm Avstriacvm. Dum annum eius festum Leopoldus Guilielmus Archidux Austriae Bruxellis celebraret anno M. DC. IIL. XVII. Kal. Decemb.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

Si tamen hoc primū est, Grudiā quod in vrbe dicandū
 Sit tibi, non nihil hoc, Virgo, valere velis.
 Sufficias animos: ne desint cetera cures:
 Quodque tibi surgit, fac, citò surgat opus.

ELEGIA X.

A D

DIVVM LEOPOLDVM
 AVSTRIACVM.

*Dum annum eius festum Leopoldus Guiliel-
 mus Archidux Austriae Bruxellis celebraret
 anno M. DC. IIL. XVII. Kal. Decemb.*

Festa dies rediit. Belgæ tibi sacra paramus:
 Dexter ades sacris, ô Leopolde, tuis.
 Austria centenis tua nunc tibi supplicat aris:
 Hunc sibi seu proprium vindicat illa diem.
 Tota tibi est hodie: laudes tibi, vota que soluit,
 Suspenditque tuis munera multa tholis.
 Austria, pace tuâ, nostra huius pars bona festi est,
 Atque aliquid, tibi quo Belgica certet, habet.
 Quem prece sollicitas, est & cur inuocet illa,
 Quem colis, est & cur non minùs illa colat.
 Olim tu fueras Leopoldo Principe felix:
 Heredem tanti nominis illa tenet.
 Qui quod habet nomen, virtutibus ornat iisdem,
 Per quas deliciae tunc erat ille tuæ.
 Tu fueras illius amor, tu maxima cura:
 Et nos huius amor, primaque cura sumus.

G 2

Ille

100 G V I L I E L M I B E C A N I

Ille tibi recti datus est moderator & æqui :

Et nobis hic est, quod fuit ille tibi.

Pro te susceptos sua credidit ille labores

Commoda: pro nobis hunc vigilare iuuat.

Vt tibi prodesset, nil non tulit ille, suasque ,

Queis tu gaudebas, esse putabat opcs :

Huic quoque iucundum est, quodcumque est vtile
nobis ,

Hic quoque præponit commoda nostra suis,

Tu statuas Diui, & Diuum veneraris in illis,

Artificis finxit quâs tibi docta manus :

Verior illius nobis obuênit imago :

Viuir apud Belgas, tu quod in ære vides.

Et tibi quam credis nunc illuxisse beatam ,

Non felix nobis fulserit illa dies?

Tu cui solemnès soluis, non soluat honores

Belgica? cui tua fers, non sua vota ferat?

Dentur thura focis: peragat pia sacra sacerdos.

Quisquis ades, purâ concipe mente preces.

Et pete, donati cælo quam seruat, amatque

Principis effigiem, seruet, ametque diu.

Gaudeat & longum, quo gaudet, præside re-
rum,

Et per quem sperat plurima, plura ferat.

Felicem videat felix, faustumque redire

Sentiat hanc illi sæpè, sibi que diem.

Fallor? an adiungit nostris sua vota? sui que

Quod poscunt ipsi, poscit & ipse suis.

Exaudi, si digna petit, tantique clientis

Esse vera vanas, ô Leopolde, preces.

Ipsi commissis oriantur tempora Belgis,

Per te quæ populis acta fuere tuis.

Aurea

ELEGIARVM LIB. II. 101

Aurea te dicunt illis regnante fuisse
 Sæcula. Felices, qui meruere frui!
 Atdebat sæuis, vt nunc, Germania bellis:
 Sanguineis ibant Rhenus & Albis aquis.
 Austria tuta fuit. Prostrauerat omnia Mauors:
 Auspiciis stabat Principis illa sui.
 Pax erat. O vtinam per te nos illa reuisat,
 Solamen longis vna futura malis!
 Vtque tibi est similis, qui Belgâ flectit habenas,
 Sic simili simus conditione tuis.
 Si licet, & tandem Superûm placauimus iras,
 Pax veniat: nullo restet ab hoste timor.
 Alter secessit, secedat & alter ab armis,
 Tristia quæ nobis, nec sibi læta gerit.
 Inter se Eumenides pugnent, & Erinnyes atræ:
 Fœdera nos iungant, & socialis amor.
 Ille quidem nobis dux est, quo sospite nullis
 Cedet, quantumuis Belgica pressa malis.
 Huic animi, viresque, huic sunt, quibus arma repellat,
 Arma: sed inuitâ sustinet illa manu.
 Pacis amat, quamuis belli sit factus ad artes:
 Hinc mauult famam nominis ire sui.
 Altera non tanti, quæcumque est, esse videtur,
 Vt benè tot damnis gloria possit emi.
 Augustus sanguis, Diuûm genus, Optime Princeps,
 A cuius pendet nostra salute salus,
 Sic tibi contingant, quanti debentur, honores:
 Sic in longa tuum sæcula nomen eat:
 Austriacos tua sic illustret gloria fastos,
 Vt tibi, quâ debet, quæritur illa viâ.
 Ah miseri, quibus arma placer sic ferre, triumphis
 Vt possint ipsis illacrymare sui!

102 GVIL. BECANI ELEG. LIB. II.

Qui ciues, hostem possint vt perdere, perdunt,
Et lucrum per non damna minora petunt.
Consule tu meliùs nobis, nullumque tuorum
Pulchrius esse tibi crede salute decus.
Hinc tibi, seu cogant hostes contendere bello,
Hinc tibi, seu pactâ pace, triumphus eat.
Sic illi, cuius tu reddis amabile nomen,
Et per te Belgæ gens cui cara sumus,
Sic tua te iungat virtus, sed serò, Parenti,
Et Superos adeas, quâ præiere, viâ,

Ad maiorem Dei gloriam.

